

ת"פ 44977/10/15 - מדינת ישראל נגד מורל חטואל,

בית משפט השלום באילת

07 ספטמבר 2016

ת"פ 44977-10-15 מדינת ישראל נ' חטואל

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרית קביץ
שלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשם:

מורל חטואל,
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל כרמל

גזר דין

כתב האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**") והספקת סמים מסוכנים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים.

2. לפי כתב האישום שתוקן (בשנית), הנאשם סיפק לאחרים סם מסוכן מסוג חשיש, במספר הזדמנויות, לשם צריכה משותפת במפגשים בביתו, בניגוד לדין. בנוסף, ביום 15.10.2015, החזיק הנאשם בדירתו סם מסוכן מסוג חשיש, בניגוד לדין, כדלקמן: לוח ורצועה של חשיש במשקל 113.6 גר' נטו שנמצאו על שולחן בסלון דירתו; 3 רצועות של חשיש במשקל של 7.6 גר' נטו שנמצאו בתוך נרתיק משקפיים; סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 18.10 גר' נטו, שנמצאו ב-2 שקיות פלסטיק על מדפים בסלון דירתו; 2 רצועות של חשיש במשקל 6.1 גר' נטו שנמצאו ברכבו.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד רותם לוי, עתרה לקביעת מתחמי ענישה לכל אחת מהעבירות, שבין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, וביקשה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 2,500 ₪. ב"כ התובעת עמדה על חומרתן של עבירות הסמים, השפעתן השלילית על החברה, טענה כי נגע הסמים מהווה אחד המחוללים העיקריים לפשיעה במקומותינו על כל גווניה, ועמדה על הנזק הטמון הפצת הסמים והחשיבות במיגורם. נטען כי הסם שנתפס ברשות הנאשם לא נועד רק לשימוש

עמוד 1

העצמי. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן, מהם למדה כי הנאשם נוטה למזער את חומרת השימוש בסמים ומתייחס באופן הגנתי לשימוש בהם, וביקשה שלא לאמץ את המלצותיו בקשר לעונש. צוין כי הנאשם יליד 1989, ללא עבר פלילי והודה בכתב האישום. התובעת ביקשה להתחשב באינטרס הציבורי בקביעת העונש. צוין כי הנאשם שהה במעצר מיום 15.10.2015 עד ליום 26.10.2015. התובעת הפנתה לפסיקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד מיכאל כרמל, העלה לראשונה בטיעונו לעונש, את האפשרות לבטל את הרשעת הנאשם, מבלי שהקל ראש בחומרת העבירות שביצע הנאשם, משום החשש לפגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם, היותו אדם נורמטיבי ללא הרשעות בעברו והחשש שהרשעתו תפגע באפשרות הפוטנציאלית שהוא יועסק באבטחה על ידי גופים ממשלתיים. לחלופין, עתר ב"כ הנאשם לקביעת מתחם שבין של"צ ומאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וביקש להשית על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם המוצע. צוין כי מעשיו של הנאשם אינם מהחמורים, מבלי להמעיט בחומרתם. נטען כי הנאשם החזיק סמים בביתו וצרך אותם במסגרת חוג חברים מצומצם, עימם ניתק קשר זה מכבר. נטען כי זו הייתה מעידה חד פעמית מצד הנאשם ואין מדובר בסוחר סמים או מי שהסמים הם נוף קבוע בחייו. נטען כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, קיבל אחריות מלאה על מעשיו, מבלי לבקש כל "הנחה" בענישה. הנאשם מלווה בגורמי טיפול מטעם לשכת הרווחה, עו"סים ושירות המבחן וחדל מלצרוך סמים. נמסר כי משפחתו של הנאשם הוכתה הלאה עם מעצרו ועיניהם נפקחו לנוכח בעיותיו. צוין כי הנאשם שהה במעצר במשך 11 יום ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים שכללו מעצר בית מלא, שהוקלו עם חלוף הזמן. הסנגור הפנה לפסיקה רלוונטית.

5. הנאשם הודה בטעותו, מסר שמזה 8 חודשים הוא נקי מסם, וביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן.

דיון והכרעה

האם יש מקום לבטל את הרשעת הנאשם?

6. ככלל, נאשם שהודה במיוחס לו או שאשמתו הוכחה, מורה האינטרס הציבורי כי הוא יורשע ויענש. ההרשעה היא תוצאה מתחייבת ממהות ההליך הפלילי באמצעותה מביעה החברה את סלידתה ממעשה העבירה שביצע הנאשם במגמה להביא להרתעה אישית ולהרתעה כללית. כך תוגשמה מטרות הענישה. בית המשפט משתמש בסמכותו שלא להרשיע נאשם, בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרתה של העבירה (ר' בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' ויקטור שמש**, פ"ד נ(3) 682; ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (להלן: "**כתב**"); וע"פ 9893/06 **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 31.12.2007)).

כך קבעה כב' השופטת פרוקצ'הב"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נ"ד(3) 685:

"משמתבקש בית המשפט לשקול אימתי יחיל את הכלל המדבר בחובת הרשעה ומתי יחיל את הכלל בדבר המנעות מהרשעה נדרש איזון שיקולים המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדבידואליות של הנאשם בראייה כוללת. נשקל מן הצד האחד הצורך במיצוי של ההליך הפלילי בדרך של הרשעת העבריין כדי להשיג בכך בין היתר את גורם ההרתעה והאכיפה השיוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף ככל שחומרת העבירה גדולה יותר והנזקים לפרט ולציבור מביצועה גוברים.

כנגד השיקול הציבורי נשקל עניינו של הפרט הנאשם. ובמסגרת זו נבחנים נתונים שונים הנוגעים אליו וביניהם - טיב העבירה אותה עבר וחומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו והנזק הצפוי לו מההרשעה. באשר לנאשמים בגירים במאזן השיקולים האמור גובר בדרך כלל השיקול הציבורי ורק נסיבות מיוחדות חריגות ויוצאות דופן תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך של הרשעת העבריין וזאת לרוב כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מההרשעה".

הכללים להימנעות מהרשעה או ביטול הרשעה נוסחו על ידי כב' השופטת דורנר בפסק הדין **כתב**, באופן הבא:

"הימנעות מהרשעה אפשרית איפוא בהצטבר 2 גורמים: ראשית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על ההרשעה, בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים".

כללים אלה נועדו למקרים יוצאי דופן "בהם אין יחס סביר בין הנזק הנגרם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה" (רע"פ 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 21.8.1985)).

לצורך ההכרעה בשאלת אי ההרשעה יש לשקול בין היתר את עברו של הנאשם, חומרת העבירה, נסיבות ביצועה, מידת הפגיעה שהסבה העבירה לאחרים, הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות, דפוס התנהגותו של הנאשם ויחסו לעבירה - האם הוא נוטל אחריות על ביצועה, האם מתחרט עליה, משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם והשפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.

נוסף על כך, נלקחת בחשבון גם שאלת שיקום הנאשם במסגרת שיקולי הענישה ואינטרס שיקומו של העבריין, אשר יכול לא אחת להטות את הכף מול האינטרס הציבורי (ר' פסיקת כב' השופטת שטרסברג כהן בע"פ 9090/00 **בועז שניידרמן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.2.2001)).

7. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים ובהתייחס למבחנים השונים שנסקרו בהלכה הפסוקה, הגעתי לכלל מסקנה כי אין הצדקה לחרוג בעניינו של הנאשם מהכלל ולהורות על ביטול הרשעתו, בנסיבות המקרה דנא, ואפרט טעמי.

חומרת מעשיו של הנאשם ונסיבות ביצועם, שיש בהן כדי לגבור על מקריות כלשהי שניתן היה לייחס להתנהגותו, אינם מאפשרים מסר של סלחנות בדרך של ביטול ההרשעה. הנאשם אמנם לקח אחריות על מעשיו, אך בפני שירות המבחן והממונה על עבודות שירות הקל בחומרתם. מכאן, עולה חשש כי לצד הודאתו במעשיו לוקה הנאשם בהפנמה חלקית של חומרתם. בנסיבות אלו, סבורני כי האינטרס הציבורי מחייב הטבעת חותם פליליות על מעשה שכזה, לבל ישוגר מסר הפוך מן המתחייב. כל מסקנה אחרת, תפגע בשיקולי ענישה אחרים הקשורים לגמול ולהרתעת הנאשם ועבריינים כמותו. יתר על כן, מעשיו של הנאשם אינם קלי ערך והפגיעה שתיגרם לו מהרשעתה אינה כה כבדה, על מנת שייקבע עניינו כיוצא דופן לשם חזרה מהרשעה. שיקולים אלו באים לכדי ביטוי בעניינו של הנאשם בעצם הרשעתו, בהשתתפות עונש הרתעתי שירחף כחרב מתהפכת מעל ראשו, לבל ישוב ויבצע עבירות נוספות בעתות כהות חושים, דחק או משבר עתידיות. רכיבי ענישה אלה לא יהיו אפשריים, ככל שלא יורשע הנאשם בדיון.

זאת ועוד, לא שוכנעתי מהעדר יחס סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מהרשעתו. בהקשר זה יש להראות, כי הפגיעה הצפויה בסיכויי שיקומו או בעתידו של הנאשם אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית שיש בהרשעתו. בבחינת הנזק העלול להיגרם לנאשם, אין מקום להסתפק ב"תרחיש תיאורטי", ויש להצביע על קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי אשר צפוי לנאשם כתוצאה מעצם ההרשעה (רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 1.1.2013); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.3.2013); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 31.12.2012)).

נמסר כי הנאשם מעוניין לעסוק באבטחה, אך לא הוצגה לפני כל ראייה כי הרשעתו תפגע בהעסקתו בתחום. גם אם קיים פוטנציאל לפגיעה תעסוקתית בשל ההרשעה בדיון, אינני סבור כי בנסיבות דנא יש להעדיף את הנאשם שלפניי ביחס לכלל הנאשמים שמורשעים בדיון בגין אותן עבירות.

לאור כל האמור, הרשעת הנאשם תיוותר על כנה.

הענישה

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחמי הענישה ההולמים למעשי העבירות שביצע הנאשם. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי העונש יחרוג ממתחמי הענישה (ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)).

מתחמי הענישה ההולמים

9. הנאשם הורשע בביצוע עבירות של הספקת סם מסוכן לאחר והחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית. כל אחת מהעבירות בוצעה במועדים שונים ובנסיבות שונות. הגם שעסקין בעבירות סמים, הן שונות זו מזו במהותן. מדובר אם כן באירועים נפרדים, המצדיקים התייחסות עונשית נפרדת, בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין (ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27.08.2014)). סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין קובע כי משהורשע נאשם במספר עבירות המהוות מספר אירועים, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד. לכן, אקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אחד מאירועים בנפרד, ולאחר מכן אגזור עונש כולל לכלל האירועים.

10. מתחמי העונש ההולם יקבעו בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו בית משפט יתחשב בשלושת אלה: בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם ובמדיניות הענישה הנוגת (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.8.2013)). אעמוד על מרכיבי מתחמי הענישה ההולמים.

מתחם הענישה ההולם להספקת סם לאחר

11. הנאשם הורשע בהספקת חשיש לאחרים במפגשים חברתיים בביתו.

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירה זו, לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של 20 שנות מאסר, בדומה לכל עבירת סמים, הם הגנה על שלום ובריאות הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים ומניעת נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים. ההלכה הפסוקה עמדה על ההכרח להיאבק בנגע הסמים ועל הצורך להעביר מסר מרתיע מפני הספקה או סחר בסמים, בין היתר על-ידי הטלת עונשים מחמירים על מי שנותן ידו למעגל הפצת הסמים ברבים ולהפיכת הסמים לזמינים ולנגישים.

12. ככלל, **עצמת הפגיעה בערכים המוגנים**, הינה משמעותית ככל שמדובר בהספקת סם לאחר, או כל פעילות אחרת המשרתת את מערך הפצת הסמים בקרב הציבור. ודוק, המחוקק לא הבחין במסגרת קביעת הענישה המרבית בין הספקת סם בתמורה או שלא בתמורה והיא שקולה לסחר, יבוא וייצוא של סמים. במקרה דנא, עצמת הפגיעה אינה ברף גבוה, היות ומדובר במקרים בודדים, בהם סיפק הנאשם לאחרים סם מסוג חשיש, אשר אינו נמנה על הסמים הקשים יותר, במסגרת חברתית לצריכה עצמית עת התארחו בביתו.

13. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ט לחוק העונשין) נתתי דעתי לסוג הסם ולכך שמדובר בכמות ששימשה את מקבלי הסם לצריכתם העצמית במסגרת חברתית בביתו של הנאשם. עם זאת, הבאתי בחשבון כי אין המדובר במקרה בודד או חד פעמי אלא מספר מקרים שבהם נהג הנאשם לצרוך סמים בחברותה בביתו ו"לכבד" את חבריו בחשיש לנאשם חלק מרכזי בביצוע העבירה, בכך שהוא זה שסיפק את הסם לאחרים, אף אם לא קיבל על כך תמורה. הנאשם ציין כי נהג להצטייד מראש בכמות גדולה של סמים, כך שניתן ליחס לו תכנון מוקדם לביצוע העבירה בעטיה נהג לספק ולצרוך סמים בחברותה. הנאשם היה מודע למעשיו, לא נגרעה יכולתו להבין את הפסול שבהם ועל אף זאת לא חדל מכך. בעשותו כן, תרם הנאשם לנגישות הסמים המסוכנים לאנשים אחרים, ובדרך זו חשף אותם לכל אותן סכנות, לרבות אלה הפוטנציאליות,

הכרוכות בשימוש בסמים. לא נשמעו סיבות לזכות הנאשם והוא אינו קרוב לסייג לאחריות פלילית.

14. מדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה בעבירת הספקת סם מסוכן לאחר, מתחשבת בצורך במאבק בנגע הפצת הסמים בחברתנו, ולתרומתו של בית המשפט למיגור התופעה. כך למשל:

א. בעפ"ג (מח' ב"ש) 13427-04-13 **דוד קדוש נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.9.2013) התקבל חלקית ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בערכאה הדיונית, בביצוע עבירות של הספקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 60.3 גרם, החזקת סם מסוג חשיש במשקל 0.98 גרם והחזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 19.25 גרם לשימושו העצמי. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם, לכל העבירות, שבין 6 ל-24 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל** לצד הפעלת מאסר מותנה, מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה.

ב. בע"פ (מח' ת"א) 71861/06 **רועי מונסונגרו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 15.3.2007) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של הספקת סם והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שסיפק 16.37 גר' חשיש תמורת 400 ₪ והחזיק 200 גר' חשיש וקנבוס המחולקים ב-4 אריזות. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **3 חודשי מאסר בפועל**, קנס כספי בסך 2,000 ₪ וצו מבחן.

ג. בת"פ (צפת) 53549-08-10 **מדינת ישראל נ' עזאלדין אבו גבל** (ניתן ביום 12.7.2012) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של הספקת סם לאחר והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק בחשיש וסיפק את הסם לאחרים. על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, הוטלו מאסר מותנה והתחייבות כספית.

ד. בת"פ (אי') 1602/08 **מ.י. שלוחת תביעות אילת-משטרת אילת נ' סמיר עגיני ואח'** (ניתן ביום 22.2.2011) הורשע נאשם עם אחר, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של הספקת סם מסוכן, בכך שהציע לאחרים לעשן סם מסוג חשיש והעביר מכשיר עישון סמים מאולתר עם הסם ("באנג") לאחר, כדי שיעשנו; ובעבירה של החזקת סמים לצריכתו העצמית, בכך שעישן סמים מסוג חשיש. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות** ומאסרים מותנים, לצד הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים בחופף.

ה. בת"פ (פ"ת) 40921-05-10 **מדינת ישראל נ' בן עזרא** (ניתן ביום 18.10.2012), הורשע נאשם, על יסוד הודאתו בעבירות הספקת סם, החזקת סמים לצריכה עצמית והחזקת כלי עישון, במסגרת מספר אישומים, בכך שהחזיק חשיש במשקלים: 1.05 גרם, 1.17 גרם, 0.21 גרם, כלי מאולתר לשימוש בסמים וסיפק לאחר חשיש במשקל 0.74 גרם נטו, ללא תמורה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר בפועל** והופעל מאסר מותנה בן 4 חודשים בחופף ובמצטבר כך שתקופת המאסר שעל הנאשם

לרצות הועמדה על 5 חודשים, מאסרים מותנים והתחייבות.

ו. בת"פ (ראשל"צ) 3200/09 מ.י. **תביעות ראשל"צ נ' חן דרעי** (ניתן ביום 25.06.2012), הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של הספקת סמים מסוכנים, החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והתנגדות בכוח למעצר חוקי, בכך שהחזיק בביתו חשיש במשקלים של 0.63 גרם ו- 1.31 גרם. במועד אחר, הגיע קונה לביתו ומסר לו חשיש במשקל 96.94 גרם. בהמשך, החזיק בחשיש במשקלים של 22.96 גרם, 0.75 גרם, 1 גרם ו- 0.06 גרם. עת הגיעו שוטרים לביתו, השליך מהחלון חשיש במשקל 25.5 גרם והפריע לשוטרים בעת החיפוש. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

ז. בת"פ (ראשל"צ) 49112-07-11 **מדינת ישראל נ' אביחי גרופי** (ניתן ביום 9.9.2013), הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של הספקת סמים מסוכנים והחזקת סמים לצריכה עצמית, בכך שסיפק לאחר חשיש במשקל 0.5649 גרם, החזיק בביתו חשיש במשקל 2.6184 גרם והחזיק על גופו חשיש במשקל 0.7917 גרם. על הנאשם, צעיר בעל עבר לא רלוונטי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

ח. בת"פ (רמ') 3981-10-09 **מדינת ישראל נ' דהאש אבו צבייח ואח'** (ניתן ביום 4.7.2010) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של הספקת סמים, בכך שמסר לאחר סם מסוכן מסוג חשיש. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים וקנס.

15. נוכח האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירת הספקת סם מסוכן מסוג חשיש לעישון במהלך מפגשים בביתו של הנאשם הינו **בין מספר חודשי מאסר כך שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה וענישה כלכלית.

מתחם הענישה ההולם להחזקת הסמים שלא לצריכה עצמית

16. הנאשם הורשע גם בשל כך שהחזיק סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 145.4 גר', במספר מקומות בביתו וברכבו.

17. **הערכים החברתיים** שנפגעו בביצוע עבירה של **החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית**, לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של 20 שנות מאסר, הם הגנה על שלום ובריאות הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים ומניעת נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים, לרבות ביצוע עבירות נוספות לצורך מימון רכישת הסם. קולמוסים רבים נשתברו זה מכבר על ידי בתי המשפט בנושא נגע הסמים והנזקים הישירים והעקיפים הכרוכים בו. עבירות הסמים הן בגדר רעה חולה שפשה בחברתנו ומחובתו של בית המשפט לתרום חלקו למיגור נגע זה באמצעות

הטלת עונשים מחמירים ומרתיעים (ראו למשל: ע"פ 4998/95 **מדינת ישראל נ' מיגל אוקטביו גומז-קרדוסו**, פ"ד נא(3) 769; ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי**, פ"ד נח(2) 734, 738-739; ע"פ 4381/05 **אבו זקיקה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.7.2006); ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010)). ראה בעניין זה ע"פ 1345/08 **ארקדי איסטרוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.5.2009):

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪... ידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם".

18. **מידת הפגיעה** בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנא אינה מבוטלת. אמנם, הנאשם החזיק בסם מסוג חשיש, שאינו נמנה על הסמים הקשים ביותר מבין הסמים המסוכנים, אך הפגיעה בערך המוגן נלמדת מכמות הסם, העולה על 145 גר' נטו, ומכך שהסמים פוזרו במקומות שונים בביתו וברכבו. אף אם אין מדובר בסמים שנתפסים כסמים "קשים", פגיעתם מוחשית, הן באופן ישיר והן בהיותם סמים "פוחתי שער" לסמים אחרים, קשים ומסוכנים יותר.

19. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ט לחוק העונשין) נתתי דעתי לחלקו המרכזי והעיקרי של הנאשם בביצוע העבירה, סוג הסם שאינו נחשב לסם הקשה ביותר, הכמות כ-145 גר' נטו, שנתפסה אצלו ופיזורם בארבעה מקומות שונים. כמות הסם והנסיבות הכוללות של המקרה דנא מלמדת על כוונת הנאשם לחלוק סם זה עם אחרים, כך שאין המדובר בסמים שנועדו אך לצריכתו העצמית, אם בתמורה כספית ואם לאו. נראה כי קדם תכנון מוקדם לביצוע העבירה, אשר בא לידי ביטוי ברכישת הסמים בכמות גדולה והסלקתם במקומות שונים בדירה ומחוצה לה. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה מתבטא בפגיעה ביחיד ובחברה מהפצת ושימוש בסמים. לאור הרשעת הנאשם בעבירה נוספת של הספקת סמים, נראה כי במקרה דנא נגרם נזק בפועל בדרך של הפצת הסמים לאחרים. לפני שירות המבחן מסר הנאשם כי החל לצרוך סמים בתדירות גבוהה בעקבות משבר זוגיות וכי החזיק כמות גדולה ע"מ שלא לבוא במגע עם סוחרי הסמים. הנאשם היה מודע למעשיו, לא נגרעה יכולתו להבין את הפסול שבהם ועל אף זאת לא חדל לעשותם. לא נשמעו סיבות לזכות הנאשם, והוא אינו קרוב לסייג לאחריות פלילית.

20. **מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, מצביעה על טווח ענישה רחב התלוי בנסיבות ביצוע, ביניהן כמות הסמים וסוגם, העבירה ונסיבותיו האישיות של הנאשם. כך למשל:

א. ברע"פ 10423/09 **ניצר שורר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26.4.2010) נדחתה בקשת רשות ערעורו של נאשם אשר הורשע בערכאה הראשונה, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק בסם מסוג קנבוס במשקל של 574.75 גרם נטו. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

ב. ברע"פ 8374/06 **עמיר גילילוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.12.2006) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 869.14 גר' נטו קנבוס. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה**.

ג. ברע"פ 4033/04 **אליאס אנואר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.5.2004) נדחתה בקשת רשות הערעור שהגיש נאשם אשר הורשע בערכאה הראשונה, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק מעל ל-300 גר' קנבוס. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **5 חודשי מאסר בפועל** לצד הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים ומאסר מותנה.

ד. בת"פ (מח' נצ') 18510-10-14 **מדינת ישראל נ' ערפאת אחמד** (ניתן ביום 3.3.2015), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של החזקת נשק ותחמושת והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק בתיק בביתו 475.39 גר' חשיש המחולק ל-5 "פלטות" ובארון, 77.04 גר' חשיש. נקבע **מתחם ענישה הולם לעבירת החזקת הסמים מסוג חשיש/קנבוס שלא לצריכה עצמית שבין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו בגין ביצוע עבירת הסמים בלבד, **8 חודשי מאסר**, מאסרים מותנים וקנס בסך 5,000 ₪ (לגבי שתי העבירות), נוסף לעונשים שהוטלו בגין ביצוע עבירת הנשק.

ה. בע"פ (מח' ב"ש) 39557-01-14 **פרג דעיס ואח' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.4.2014) נדחה ערעור אחד הנאשמים, שהורשע לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בצוותא ושיבוש מהלכי משפט, בכך שהשליך מרכב בו נסע גרב ובתוכה 340.9 גר' נטו חשיש, מחולק לפלטות. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל**, לצד הפעלת מאסרים מותנים, כך שתקופת המאסר שעל הנאשם לרצות הועמדה על 14 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

ו. בת"פ (רמ') 42543-06-14 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' קובי בלו** (ניתן ביום 3.1.2016) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית (מתיק שצורף), בכך שהחזיק 170.4 גר' נטו חשיש וכלים עליהם שרידי סם ובמועד אחר, החזיק 9.34 גר' חשיש לצריכתו העצמית. נקבע **מתחם ענישה הולם לעבירות החזקת כלים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית שבין חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, קנס, פסילה מותנית וצו מבחן לשנה.

ז. בת"פ (טב') 51933-05-12 **מדינת ישראל נ' אלון בוטבול** (ניתן ביום 27.3.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק

254.66 גר' קנבוס המחולק ל-11 אריזות. **נקבע מתחם ענישה הולם שבין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט אישר את ההסדר המוצע, אך סטה לקולה ממתחם הענישה, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, **חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה וקנס.

ח. בת"פ (פ"ת) 37340-06-12 **מדינת ישראל נ' ליאור בוחניק** (ניתן ביום 4.2.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים, בכך שבמועדים שונים החזיק בסם מסוג חשיש, מחולק לכמויות שונות, במשקל של 342.6 גר' נטו במועד אחד, ובמשקל של 1.1 גר' נטו במועד אחר. **נקבע מתחם ענישה בגין עבירות החזקת סמים וכלים שלא לצריכה עצמית, בחשיש/קנבוס של מאות גרמים, שבין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט סטה לקולה מהמתחם והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, צו של"צ בהיקף של 120 שעות, צו מבחן לשנה, מאסרים מותנים, פסילה מותנית וקנס.

ט. בת"פ (ק"ג) 12111-12-12 **מדינת ישראל נ' אמיר נאסר** (ניתן ביום 2.9.2013) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ושיבוש מהלכי משפט, בכך שהחזיק 254 גרם נטו חשיש ובמהלך החיפוש השליך חלק מהסם לחצר. **נקבע מתחם ענישה הולם שבין 6 לבין 18 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט סטה מהמתחם בשל נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, בעל עבר פלילי, והטיל עליו **3 חודשי מאסר בפועל** לצד הפעלת מאסר מותנה, מאסרים מותנים, פסילה והתחייבות.

י. בת"פ (פ"ת) 24156-11-12 **מדינת ישראל נ' מור גבריאל** (ניתן ביום 15.1.2013), הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק בסם מסוג חשיש במשקל כולל של 117.36 גרם נטו. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל** לצד הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים כשחלקו בחופף כך שתקופת המאסר הועמדה על 10 חודשים, מאסרים מותנים, קנס, פסילת רישיון נהיגה ופסילה מותנית.

יא. בת"פ (פ"ת) 38865-09-10 **מדינת ישראל נ' אופיר יחיאל** (ניתן ביום 31.6.2012) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והסתייעות ברכב לביצוע עוון או פשע, בכך שהחזיק 481.48 גר' נטו חשיש המחולק ל-5 פלטות וסכום של 10,000 ₪. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה, פסילה מותנית וקנס.

יב. בת"פ (עכ') 21759-12-09 **מדינת ישראל נ' מאהר אבו סלוטה** (ניתן ביום 11.2.2010) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ושיבוש מהלכי משפט בכך שהחזיק 1,244 גרם נטו חשיש. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים וקנס.

יג. בת"פ (טב') 764-04-09 **מדינת ישראל נ' חננאל מורינו ואח'** (ניתן ביום 25.6.2009) הורשעו שני נאשמים, על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וניסיון לשיבוש מהלכי משפט (נאשם 1 בלבד) בכך שהחזיקו 539.49 גרם נטו חשיש, 62.66 גרם נטו נוספים חשיש (בחיפוש בבית) ו-6.48 גרם נטו קנבוס. על כל אחד מהנאשמים, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, התחייבות כספית ופסילת רישיון נהיגה.

21. מכל המקובץ, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם לעבירת החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית שביצע הנאשם הינו **בין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה מותנית וענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה?

22. לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, על אף שהנאשם השתלב בהליך טיפולי, היות ובנסיבותיו סבורני כי נכון להביא את הדבר כשיקול לקולה במסגרת המתחם. מנגד, לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור. אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו ינחוני בקביעת העונש המתאים בגדר מתחמי הענישה (סע' 140 ו-140^ז לחוק העונשין).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

23. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם לסעיף 40^א לחוק העונשין, יובאו בכלל חשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

תסקירי שירות מבחן

24. שירות המבחן הגיש שני תסקירים בעניינו של הנאשם. בתסקיר מיום 16.2.2016, נסקרו קורות חייו ורקעו המשפחתי של הנאשם, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. נמסר כי הנאשם, בן 26, רווק, התגורר בעיר אילת ועבד כקצין בטחון במספר בתי מלון בעיר. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם מסר כי כ-7 חודשים לפני מעצרו החל לצרוך סמים מדי יום, על רקע משבר עמוק עקב פרידה מבת זוגו עמה היה בקשר זוגי שנמשך כשלוש שנים, על מנת להקהות את רגשות הכאב שחווה. לדבריו, נהג לשבת ולעשן סמים בצוותא עם חברים והוא נתן להם מהסם שהיה ברשותו, בתדירות של אחת לשבוע-שבועיים, עוד טרם פרידתו מבת זוגו. הנאשם מסר כי רצה להימנע ממגע עם סוחרי סמים ולכן רכש כמות גדולה של סמים על מנת שתהיה לו

אספקה לזמן רב. נמסר כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, אך התייחס אליהם בהגנתיות, נטה למזער מחומרתם ומשמעותם וניסה לתת להם הסברים רציונליים. בבדיקת שתי שניערכה לנאשם במסגרת השירות לא נמצאו שרידי סם. שירות המבחן התרשם כי לנאשם ערכים נורמטיביים, אך זיהה העדר בשלות רגשית או יכולת לוויסות רגשית במצבים מורכבים. הנאשם הביע רצון בפני שירות להשתלב בתהליך טיפולי ממוקד בדפוס השימוש לרעה בסמים. שירות המבחן התרשם כי נכונות הנאשם להשתלב בתהליך הטיפול נבעה בעיקר מגורם מוטיבציוני חיצוני ולא מתוך תובנה כנה לחומרת מצבו. הנאשם הופנה לאבחון ביחידה לטיפול בהתמכרויות ב"בית חוסן" באילת, ולשם כך ובהמלצתו נדחה המשך הדיון במספר חודשים.

25. ביום 20.6.2016 נתקבל תסקיר משלים ונמסר כי הנאשם מתמיד להגיע למפגשים ביחידה לטיפול בהתמכרות, יצר קשר מיטבי עם הגורמים הטיפוליים ומגלה נכונות לעבוד על דפוסיו הבעייתיים. הנאשם הביע רצון שלא לשוב ולצרוך סמים והבדיקות הנוספות שנערכו לו במסגרת השירות יצאו נקיות משרידי סם. דווח על שינוי בעמדת הנאשם ביחס לדפוס השימוש בסמים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מודע יותר לבעייתיות של מצבו. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן לנקוט גישה שיקומית ולהטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 340 שעות, צו מבחן למשך 18 חודשים ומאסר מותנה.

26. הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות, אשר מצא אותו מתאים לבצע עבודות שירות.

27. **שיקולים לחומרה:** בבסיס השיקולים לחומרה ניצבת המדיניות המשפטית בעבירות סמים בהן הורשע הנאשם והצורך להגן על הערכים החברתיים שנפגעו מביצועה. בעניין זה, יש להביא בכלל חשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים, בעיקר נוכח ההשלכות החברתיות הקשות הכרוכות בביצוע עבירות אלה, ובשים לב שהנאשם נטה למזער מחומרת העבירות שביצע הן לפני שירות המבחן והן לפני הממונה על עבודות השירות, כך שגובר החשש להישנות ביצוע עבירות סמים בעתיד מצדו. לא אחת נפסק כי בעבירות סמים יש לתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי (ע"פ 5265/95 **מנשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.1.1996)). לחובת הנאשם יש לציין את עמדותיו המקלות כלפי חומרת מעשיו, תגובותיו ההגנתיות בתפיסתו את שימוש הסמים והעדר בשלות הרגשית במצבים מורכבים.

28. **שיקולים לקולא:** הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. לזכות הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר, עברו הפלילי הנקי והיותו בעל ערכים נורמטיביים. לא נודע על פתיחת תיקים נוספים נגד הנאשם במהלך ניהול הליך זה. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, הגיע למפגשים שנקבעו לו, יצר קשר מיטבי עם הגורמים הטיפוליים, פעל לשקם את אורחות חייו וחדל מצריכת סמים, כפי שהעידו הבדיקות שנערכו לו במסגרת שירות המבחן. הנאשם הביע חרטה על מעשיו גם לפני הממונה על עבודות השירות.

29. מכל המקובץ, בהביאי בכלל חשבון את שיקולי הגמול, השיקום וההרתעה, ביחס לנאשם בנסיבותיו - הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו והוקעתם הנדרשת, הצורך בהמחשת חומרת מעשיו, הרתעתו והרתעת עבריינים כמותו, לצד צרכי שיקומו, הרי שבגדר תפירת חליפתו העונשית, סבורני כי יש להטיל על הנאשם ענישה מוחשית שתרוצה בדרך של עבודות שירות לצד מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה מותנית (בשים לב

להפסקת השימוש בסמים), צו מבחן וקנס כספי.

30. לא נעלמו מעיני המלצות שירות המבחן להסתפק בצו שירות לתועלת הציבור, צו מבחן ומאסר מותנה. ברם, סבורני כי המלצה זו אינה משקפת נכונה את האיזון הראוי בין שיקולי הענישה בנסיבות דנא. כידוע, ההחלטה בדבר הענישה הינה בסמכותו הבלעדית של בית המשפט, אשר לפניו מונחת התמונה הכוללת. "**מתפקידו של בית המשפט להעריך ולשקול נסיבות רבות ומגוונות, כמו למשל, חומרת העבירה ונפוצותה בציבור, הגנה על שלום הציבור וביטחונו, הרתעת העבריין ועבריינים בכוח, התגמול שבענישה וכיוצא באלה. שיקולים אלה אינם מתחום שיקוליו של קצין המבחן, ואין הוא אף מוסמך להמליץ לגביהם. השופט, הוא אשר ישים במאזני שיקוליו, כאחד השיקולים החשובים, גם את המלצתו של קצין המבחן. אך בכך לא סגי**" (ראו: רע"פ 5434/07 **שאדי פריג' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.7.2007); ע"פ 405/06 **מדינת ישראל נ' אחמד חלייחל** (ניתן ביום 8.5.2006)).

העונש המתאים לנאשם

31. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עבור שני אירועי כתב האישום, עונש כדלקמן:

א. **מאסר בפועל** לתקופה של 5 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 15.10.2015 ועד ליום 26.10.2015. תקופת המאסר תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 10.7.2016. הנאשם מוזהר כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות יכולה ותביא להפקעתן המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה.

הובהר לנאשם כי מקום השמתו לריצוי עבודות השירות הינו ב"עמותת לתת באילת", שבסמטת הנחושת 340/1 אילת, החל מיום 19.9.2016. על הנאשם להתייצב במועד זה, בשעה 8:00, במשרדי הממונה שליד כלא אשל בבאר שבע או בכל מקום אחר שיידרש.

ב. **מאסר מותנה** לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. **מאסר מותנה** לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת סמים מסוג עוון.

ד. **צו מבחן** לתקופה של 18 חודשים. הנני מחייב את הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, ולפעול על פי הנחיותיו. **מובהר בזאת לנאשם כי באם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש.**

ה. פסילת על תנאימלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת סמים.

ו. קנס בסך 2,500 ₪, אשר ישולם מדמי הפיקדון שהופקדו בהליך המעצר מ"ת 44945-10-15. היתרה תושב לנאשם, ככל שטרם הושבה, בהתאם להחלטתי מיום 12.7.2016.

32. הסמים יושמדו באחריות המאשימה. יתר המוצגים יושבו/יחלטו/יושמדו לפי שיקול דעת המאשימה.

33. העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' אלול תשע"ו, 07 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.